

Rigsdagen var ved Sagens Behandling indstillet paa et liberalt Synspunkt, og Synspunktet havde været, at naar man vilde give Publikum en øget Betjening, kunde der selvfølgelig hist og her ske en Takstændring, der medførte en eller anden Forhøjelse. Men efter hele Grundlaget for Sagens Behandling kunde intet af Folketingets Medlemmer tænke sig den Mulighed, at der vilde fremkomme Takstforhøjelser paa 60, ja, maaske 100 pCt., og overhovedet ikke Forhøjelse af Ratekorttakster, som slet ikke var omtalt. Det var forstaaeligt, at Indførelse af en Timebillet til Rejse mellem alle Stationer paa Bybanen maatte medføre en Ændring af Kilometerafstandsberegningen, men Forespørgeren kunde ikke se, at dette vedrørte de Kortrejsende i Nærtrafikken, som daglig rejser mellem to bestemte Stationer, eller at det skulde være fornøftigt, retfærdigt eller blot rimeligt, at disse Statsbanernes bedste Kunder Aar ud og Aar ind kom til at »betale for noget, de ikke faar eller i hvert Fald ikke kan benytte sig af«.

Ministeren for offentlige Arbejder hævdede, at det i det sagkyndige Udvalgs Betænkning var paaapeget, at Indførelsen af en Fællesbillet for Bybane og Sporveje forudsatte, at Bybanen blev en trafikal Enhed med Enhedstakst gældende for hele Omraadet, og at der baade i Betænkningen, Bemærkningerne til Lovforslaget og Forelæggelsestalen var gjort opmærksom paa, at Nyordningen vilde medføre, at Billetter for Nærtrafikomraadet maatte have Gyldighed inden for hele Bybaneomraadet, hvad der atter vilde foranledige en rationel Revision af Tarifieringen af disse Rejser.

Ministeren vendte sig dernæst mod den Opfattelse, at Nyordningens Gennemførelse skulde have medført en trafikal Særbeskatning af det rejsende Publikum i Nærtrafikomraadet. Dette Publikum havde opnaaet en Række trafikale Forbedringer og Fordele, som Befolkningen andetsteds i Landet ikke har, og dette til Trods var der overhovedet ikke rørt ved de for hele Landet gældende Kilometeretakster. Derimod var Tarifaftandene blevet ændret som en nødvendig Følge af, at man havde maattet opgive Zonetakstberegningen paa Bybanen, og at Nørreport Station var gjort til Beregningscentrum. Medens Staten hidtil havde ladet de rejsende køre gratis paa Boulevardbanen, var denne Mangel i Systemet nu afhjulpet og den nævnte kostbare Banestrækning medtaget ved Billetprisberegningen, hvad der havde maattet give sig Udslag i Taksterne for saavel Billetter som Kort. »Det har i de fleste Tilfælde medført en Forhøjelse af Billetprisen paa 5—10 Øre og naturligvis en tilsvarende Forhøjelse af Kortpriserne, idet den almindelige Forøgelse af Tarifaftandene andrager 1—2 km.« Heri laa den væsentligste Grund til Billet- og Kortprisernes Forhøjelse, medens den Omstændighed, at Nørreport Station var blevet Beregningscentrum for